

vidt muligt indhente dets Mening om Sagen. Hvad var da naturligere, end at vi lode denne Sag hvile et Aar endnu, saa at Enhver for sig kunde fremsætte sin Mening og Anskuelse overfor Folket for at finde Samstemning enten for eller imod denne Sag. Det forekommer mig var det Naturlige. Da man paa den ene Side indbrømmer, at Sagen er vigtig, skulde man ikke paa den anden Side sige, at nu skulde vi endelig vedtage den, fordi vi staae overfor nye Valg. Mig er det om at gjøre, at jeg staaer paa rene Fødder ved Valget, og at jeg staaer saa klart overfor ethvert Spørgsmaal, at jeg frit kan sige, at det og det er min Mening, og jeg skulde troe, at ethvert Medlem nu har en saadan Mening om denne Sag, at han paa Valgdagen kan træde frem med et bestemt Løfte eller en bestemt Udtalelse om, hvad der er hans personlige Mening, og af det store Fleertal af Befolkningen erholde en Udtalelse om, hvad der er deres Mening om Sagen, og da har man, forekommer det mig, indhentet Befolkningens Ønsker paa en langt bedre Maade, end man har gjort det, naar vi nu endelig stemme for Sagen. Jeg skulde ikke have omtalt dette Thema, dersom det ærede Medlem ikke havde brugt det som et Argument for, at vi skulde gaae ind paa denne Bane. Det har bestrøket mig i min Overbeviisning om, at man nu vil sætte denne Lov igjennem, fordi man frygter for, at de, der ville have en Østjyskbane, skulde komme i Conflict med deres Vælgere og saaledes ikke kunne faae deres Ønske sat igjennem. Jeg tør sige her i Salen, at dersom det skulde komme til, at denne Lov ikke nu bliver vedtagen, hvortil jeg, som sagt, ikke tror at det vil komme, da skal jeg møde Enhver, der vil træde frem paa Valgdagen med en modsat Anskuelse, og jeg holder mig fuldkommen overbevist om, at jeg vil staae i Samstemning med mine Vælgere, naar jeg modsætter mig Loven. Der er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at der er en ikke liden Deel af Befolkningen, der nærer Frygt for denne Lov i finantziel Henseende, eftersom vanskelige Spørgsmaal kunne reise sig fra ydre Tryk, og det er fuldkommen vist. Jeg er heller ikke uvirksom, naar jeg er i Sylland, men søger

at høre Folkets Mening om sliige Sager, og det er min Opgave at høre saavel de mindre som de mere Begavede, saavel dem, der kunne sige, at de have Kjendskab til sliige Sager, og dem, som ikke have det, for at jeg derved kan faae min egen Overbeviisning styrket — og det er vist, at et meget stort Antal har havt megen Betænkelse ved at gaae ind paa et Foretagende som dette, der er af en saa stor finantziel Natur, og de have ledtaget denne Betragtning med den Grund, at man kan faae Andet at bruge sine Penge til end til at bygge Bæner i saadanne Diemed. Jeg skal slutte med, som jeg før sagde, at vi bør stemme for det Endbringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Mariager, hvilket Forslag efter min Formening er et af de saakaldte Mæglingforslag. Hvis man da vil have mæglet endnu yderligere, vil det kunne see i et Fællesudvalg, og man kan da maaskee komme til en saadan Overeenskomst, at det bliver muligt selv for dem, der ikke ere Indere af det hele Project, at stemme for Loven. Hvis vi derimod skulde komme til at stemme over det, som det er kommet til os fra Landstinget, maa jeg være en afgjort Modstander deraf og sige Nei.

Judenrigsministeren ad interim:

Dersom det ærede Medlems (Kjærs) Grunde ere ligesaa stærke som den Hestighed, hvormed han fremsatte sine Paaastande, maatte jeg derved ansee Jernbanesagen for afgjort; jeg kan ikke gaae ind paa det af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (N. Sage) stillede Forslag, thi jeg forlanger, at der skal være en bestemt Linie vedtagen, og vil ikke have dette sat ud i det Uvisse. Naar det ærede Medlem (Kjær) talte i den jydsk Befolknings Ravn, da savner han al minlig Bemyndigelse dertil; han kan maaskee tale i sin Valgkreds Ravn, men dermed Punktum; desforuden sidder jo ogsaa saavel i det andet Thing som her i Thinget Syder, der ere ligesaa berettigede til at tale i den jydsk Befolknings Ravn som den ærede Rigsdagsmand. Hvad han iøvrigt ansøgte, var kun Noget, der henhører til en aldeles foreløbig Behandling af Sagen, og som vi have hørt saa tidt gjentage, at jeg ikke videre skal indlade mig derpaa, da det kun